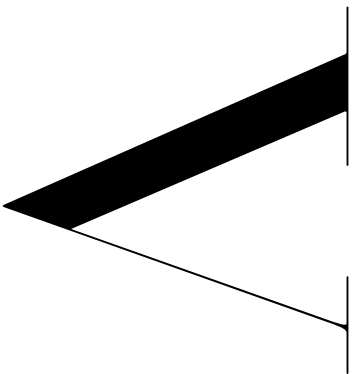

NECHAT PLYNOUŤ *čas a prostor*

Text: Gabriela Marešová Foto: Roman Benet, Adam Michna

V BESKYDSKÉ KRAJINĚ VE STRÁNĚ MEZI LÚKAMI STOJÍ MADÝ
ZÁZRAK. NEOKÁZALE HEJDÍ DO KRAJINY, ALE, JAK MILÉ VSTOUPÍTE,
DOVNITŘ. VÍTE, ŽE JE VÝJIMEČNÝ. NOVÝ PROJEKT MANŽELŮ
HRADILOVÝCH V ČELADNĚ JE PŘESNĚ TÍM MÍSTEM, ODKUD
NEBUDETE CHPTĚ ODJET.

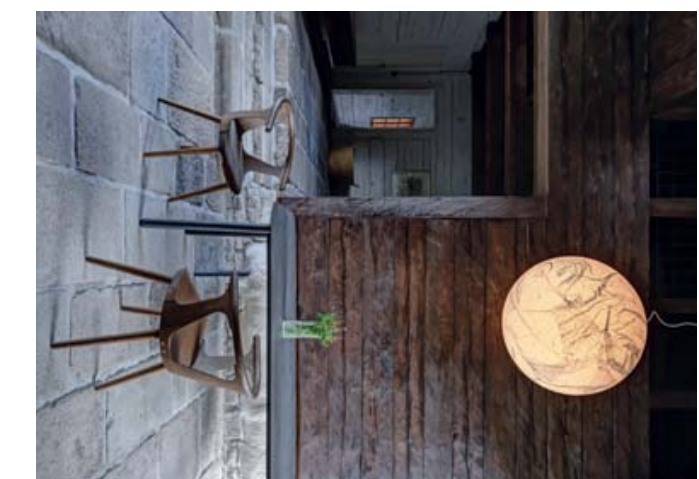
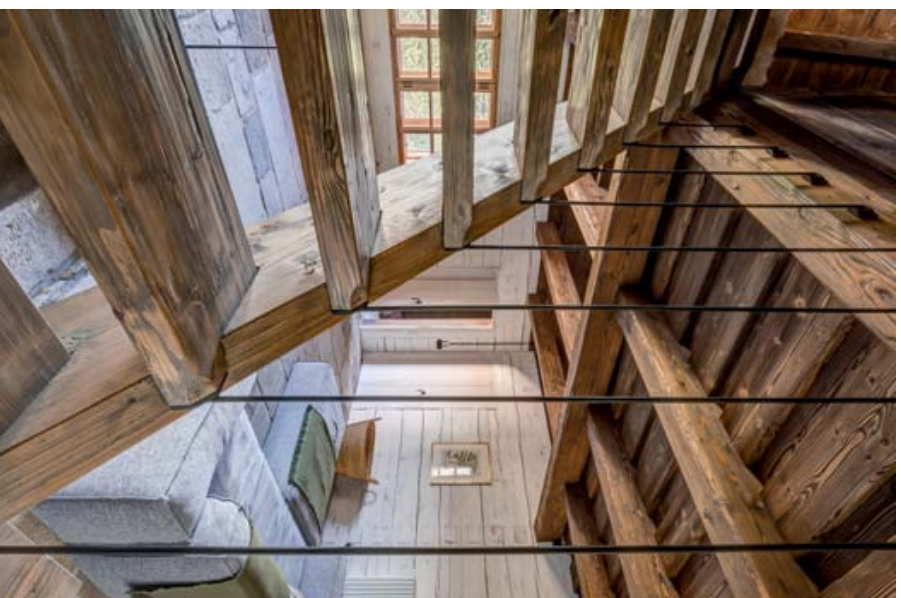

Večery tady jsou dokonale ozvěnou třímajících emocií. Pohltí vás ticho, které se odráží od okolních kopců a otevřený prostor noremně přemýšlet. Zhltnutí se v uspěchané době. Nebo jen tak nevázaně snít. Věhlasť až intimita atmosféře je vám z něj jako dýchání do obličej. Prosklenými stěnami sledujete padající snu, zatímco vám nad hlavou svítí děsivý měsíc Moon.

Seskáče z dřevěné lavice a blesky na nohama nastupujete po stovky let starých kamenech. V dálece snuí potok a na nebi se houpe skvělý měsíc. Dobrný obraz, který si budete ještě dlouho pamatovat. A když odcházíte klenout si do hleď rodubné ložnice, už se zároveň čestě na ráno, až se probudíte studenou rosou. Tady, Mezi lukami, čas plyne sám.

Dřívna na adrese Čáslavská 33 leží na úpatí Malé Stolové už od začátku 19. století. Před třemi lety ho během procházky po okolí našla Daniela Hradilová a vlechla mu nový život. Spolu s manželem zavrtili budovu zřícených trámů i nechtělých zásahů, to byla etapa hrubých prací. Poté přišla na řadu „jeť“ kreaturní část, během níž vytvořila místo, které se hrdě hlásí k historii domu, respektuje ho a zároveň ve své jednodušeosti na něj navazuje. To vše doplní napětí moderních linií, často vyrobených paragu se světlým i prostorem. Nechce nic uspěchat, hraje si s detaily, a když se jí v průběhu prací něco nezda, neváhá a znechtí to. Hrdí se srdcem. Všechno přestavby tady ve starině je dím z kamene a dřeva, který je oslovou jednodušeostí a řemesla. Minimalistický prostor, který vás obklopuje a vy si už u vedlejších dveří představujete, jak si čte u okna, čaj si vypije, opírající se o kamennou zeď a přátelí hudele poselství na kamenných sloupcích. Proto se tady hosté cítí jako doma. Dokážou sem přenést své běžné denní činnosti, nic jim nechybí a nic je nemá. Dekorateř tady nechtěl dělat. Vše má svou funkci a je součástí prostoru. „Vybírala nechtěl jsem umozit zdůraznit to důležité“, vysvětluje majitelka.

Ze mě jedinečný cit pro řešení interiéru, jasné ukázka už v jejich předchozím projektu – v Mezi pluky. Zrekonstruované staré tradiční valašské stýsk se objevilo ve významných architektonických časopisech, je součástí výběru hudebních hotelů Welcome Beyond nebo The Aficionados (dříve The White Line hotels – pozn. red.).

Jedni mě dím Mezi lukami nikdy poznatvat znamená, je to kusť od hudebního designera Daniela Hradilové. Modifikovat oba me stím poselství do prostora světlé, jasně řemeslné ideje k obřadu a v karbnu na vás poměkají moderní kamna od hudebních hudebníků Stevea, hned vedle dřevěná dřevěná výhled. Rýpní. Tady chcete snít, třeba na rozbíjení poselství s rytmem na nekonečné záleň kape.

Anglika Teshenovská jí před dvěma lety zahájila do svého přívozu Great Escapes Evropy a v knize Urbanarchitektur Menschen und Häuser pak vysel velký rámec venovaný Daniele. Hned za portrétem britského architekta Johna Pawsona, který je pro ni velkou inspirací. Trendy doby nasleduje, a jestli při tvorbě z něčeho čerpat, je to cestování po zajímavých místech, ale také osobní vzpomínky a zkušenosti.

Mezi pluky otevřely před čtyřmi lety a zájmem je tenkrát kamazitě vybokovat na město dopředu. Do Beskyd přijíždí i hosté ze zahraničí, jen aby mohli v ocenovaném domě strávit několik dní. Chci zažít jedinečnou atmosféru místa, o kterém sádece četl. Místa, které jim dá prostor pro spění. Dohleds se některé pravdělně vrací a s několika se Danieha a její muž Petr spřátelili.

Objekt objevit, stejně jako v případě „Luk“, nahodou. Podlahky, mrazili na opustiště stavení u cesty. Bylo zrovna na předý a oni okamžitě věděli, že to je místo, kde si splní sen o vlastním hotelu a podívat tam bude zažitek. Teď když přichází k libaninu vchodu „Přítelk“, vás konny vrostlých platanů hřkájs stěna. Mlnate dvorec posadil jezko slekany a zároveň tohle místo našel všemi smysly Danieha otvára dvorec, vlni venadhe strída hmla a v křehni cínká nádhle. O dnu se objevle stará hospodare Pavla dnos tu ale veř Petr, který od ní čas od času přebírá záste- na a dvísař sadnate s lokálními sry, uznamami, domáci granolou a pečiem nebo čerstvé náštravní horvarkani. K tomu vám připraví perfektní mňamná vejčka na masle nebo na sadle, ale přátel. Jindy zase hodiny dvísa večer- ři. Hosté ze všech čtyř poskují pak společně hodují. Nám rozdělji večer servíraje hoveží na červeném víne, a než ochutnám, nervozně přeslajpuje opodál, le skvěle.

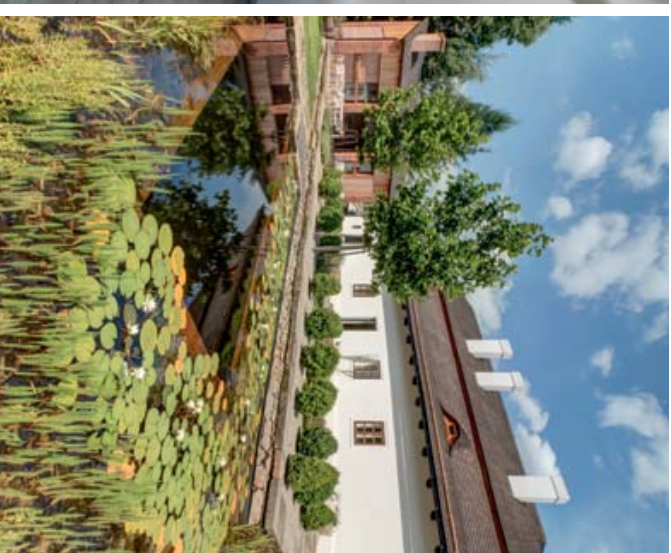
Dívala se ven

Manžele Hradilovi jsou perfekcionisti, kteří se smíchem přiznávají, že všechno dělají navíc než 150 procent. Na Čechách se přestělovali před dvaceti lety z Olomouce. Danieha je právníčka, která v sobě ale časem objevila cit a touhu vydat se do světa architektury. Ostatně její otec byl projektant, tak jí to někdy úplně chytí. Petr je majitelem několika nemovitostí a sbíratelem starého umění a protože mají stejné estetické vnitání a touhu věci zjednodušovat, zapojovala se Danieha postupně do různých společných projektů jako designérka. Praveje jinak než vystudovaná architektka. „Na začátku nám o domě jsou vnitřní představy. Kresim nádoble čary, vše náhodná slova, trávím hodiny na místě samotn, než se všechny detaily dokonou a spíjí, aby zbyl. Možná jsem blíz umění, divadelní scéně“, říká.

Základem pro ni jsou silně přírodní materiály, které si dokonale rozumi s jednoduhostí, menápnatě a výrazně zároven. Sedline u stolu Mezi lkamnia a dleka je vsude kolem nás: ruce tesané a drasane dřevence trány, blaky masivního dubu jako zahradní nábytek, kamenný tvořící podlahu, které střídají ze zapomenutých domů po celém Česku. Také kamenné stěny, které se při konverzaci jedine zástí zachovály, jsou doplněné o kamenný z přítelků lak. Vše se tolo hohužá zahradní nepodárho. „Měli jsme ale velké štěstí, že jsme se dostali do rukou opravových odborníků z firmy Teslice“, pochvaluje si Danieha. Věděla, že pracovat na obvoe nedleže památky. Ulništa, tak je dze oslovila, i když věděla, že rozskemní je o mnohem menší zakázka. Remeslníkům se ale projekt i celkový přístup naplňují zdlbly, tak souhlasi. Jedloře trány z nedelekých lesů opravovali, jako zlozaci mezi ně pouzili oceř romo a při jejich skládání nahradili hrbely tesanými lkmy. Střecha je také dělána tradičním způsobem z ruce šlpných šindelů. Samozřejmě jsou pak dřevěné okapy. Na fasáde je ještě jeden zajímavý detail — nahřívání a nřněně ořkřlaný otvorový pád, který spojuje dřevěnou část domu s kamennou. Přesně tak, jak se to dělávalo kdysi.

Samotný prostor domu je rozdělený na dvě části. Tam, kde býval chleby, je teď kuchyně. Někdejší pivčedí spojuje s obývací částí, po stranách je prosklený a nabízí nevídané výhledy na vsázene staré odřuty švestok a zasečen louku, ze které začátkem srpna vystupuje jasně ryzový jedl inkarnát. Ve spodní části jsou ještě dvě ložnice a koupelna, vpatře se pak otevírá terasa, hravý prostor stěny poskytuje niceokanát zakout k odpočinku i tvorbě. Přemostění nad jídelnou až symbolicky vede k menšímu prostoru, idálnímu tráha na čtení knih. Oproti prvnímu projektu si zájmací tehle domu pronajímají cely, což jim poskytuje absolutní soukromí.

Rizici firmy už Hradilovi předali nejstaršímu synovi a věnují se teď jen svým dvěma mladším projektům. Vlastně třem. Danieha nosí v hlavě totiž ještě myšlenku vytvořit místo, kterému zatím říká Mezi cestami. „Co jsem se naučila Mezi pluky a Mezi lkamni, o tan zatvoření, plánuje a tajmne na me pomrksává. Kdy se do toho pustí, zatím neprozradí, ale už teď je jasné, že díky svému jedinečnému nápisu opět vytvoří místo, které nás šití. Které bude cihli zlat. Protože, jak Danieha říká, „Místo je dokonale, když ve vás vová počít či potřebu, nco změnit. Nbo jen nadějí, že tomu tak může být.“ A přesně výhle počty v jejích domoch mli určitě budete, stejně jako já.

Mezi pluky je první projekt manželů Hradilových (na snímku obto Danieha Hradilová). Učebně se za kamennou část v části indičního voláského stylu a dleka na romský um. Někdy upřívovat ve čtyřech pokojích, pytlě ceně začít na gno kornatě sarone, podle sezony. V zahrádě na dleka od koupelny ještko jsou dvě stodoly, které liději k pozování i za delšího počtí.